

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 261-262/2567

พนักงานอัยการจังหวัดพังงา โจทก์ นาย ด. ผู้ร้อง นาย ส. กับพวก จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 52, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้จะได้ความว่าจำเลยที่ 2 ใช้ จ้าง วานให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 ฆ่าผู้ตาย แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ 1 และที่ 3 ได้รับเงินค่าจ้างจากจำเลยที่ 2 จริงหรือไม่ โดยเฉพาะจำเลยที่ 1 ได้ความว่าถูกจับกุมหลังเกิดเหตุเพียง 2 วัน จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพตลอดมาตั้งแต่ถูกจับกุม โดยให้การเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี ทั้งยังนำเจ้าพนักงานตำรวจไปยึดอาวุธปืนที่จำเลยที่ 1 ใช้ก่อเหตุอันเป็นหลักฐานสำคัญผูกมัดตัวจำเลยที่ 1 ทำให้เจ้าพนักงานตำรวจคลี่คลายคดีได้อย่างรวดเร็ว ส่วนจำเลยที่ 3 เป็นญาติของจำเลยที่ 2 ย่อมมีความเห็นใจจำเลยที่ 2 ที่ถูกผู้ตายบังคับขู่เข็ญและทำร้าย จึงตกลงใจกระทำความผิด แม้การที่จำเลยที่ 2 ได้รับการลดโทษให้เบาลงอีกเป็นเหตุเฉพาะตัวไม่ใช่เหตุลักษณะคดี แต่จำเลยที่ 1 และที่ 3 กระทำความผิดในคดีนี้เพราะจำเลยที่ 2 เป็นผู้ก่อให้เกิดกระทำหากจำเลยที่ 2 มิได้ใช้ จ้าง วานจำเลยที่ 1 และที่ 3 เหตุคดีนี้จะไม่เกิดขึ้น เมื่อจำเลยที่ 2 เป็นผู้ก่อให้เกิดการกระทำความผิดได้รับการลดโทษกึ่งหนึ่งตาม ป.อ. มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) คงจำคุก 25 ปี จึงเห็นสมควรลดโทษกึ่งหนึ่งให้แก่จำเลยที่ 1 และที่ 3 ตาม ป.อ. มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) เป็นจำคุก 25 ปี ด้วย

คำพิพากษา

คดีทั้งสองสำนวนนี้ ศาลชั้นต้นพิจารณาและพิพากษารวมกัน โดยให้เรียกโจทก์ทั้งสองสำนวนว่า โจทก์ เรียกจำเลยที่ 1 และที่ 2 ในสำนวนแรกว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 และให้เรียกจำเลยในสำนวนหลังว่า จำเลยที่ 3 ตามลำดับ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 84, 91, 288, 289, 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ตรีของกลาง จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นายคุณหล้า บิดานายสถาพร ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพและค่าขาดไร้โอกาสการเป็นเงิน 600,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่จำเลยทั้งสามกระทำความผิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยที่ 1 ไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง จำเลยที่ 2 และที่ 3 ให้การว่าไม่ได้กระทำความผิด จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ร้อง ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 และที่ 3 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4), 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ประกอบมาตรา 84 การกระทำของจำเลยที่ 1 และที่ 3 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ให้ประหารชีวิต ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุกคนละ 1 ปี ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือ

ทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลาย
บท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 6 เดือน ส่วนจำเลยที่ 2 ให้ประหารชีวิต จำเลยทั้ง
สามให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละ
กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) คงลงโทษจำเลยที่ 1 และที่
3 ร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนจำคุกตลอดชีวิต ร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่อง
กระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุกคนละ 6 เดือน ร่วมกันพาอาวุธปืน
ติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุกคนละ 3 เดือน เมื่อรวม
โทษทุกกระทงแล้วให้จำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 ตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91
(3) ส่วนจำเลยที่ 2 จำคุกตลอดชีวิต รับของกลาง ยกคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามชดใช้
ค่าสินไหมทดแทน ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแบ่งให้เป็นพับ จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์
ภาค 8 พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐาน
ร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ประกอบมาตรา
84 ลดโทษให้จำเลยที่ 2 กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2)
คงจำคุก 25 ปี นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 และที่ 3 ฎีกา
ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุในฟ้อง จำเลยที่ 2 ใช้ จ้าง วาน
ให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 ฆ่านายสถาพรผู้ตาย จำเลยที่ 1 และที่ 3 ร่วมกันฆ่าผู้ตายโดยจำเลยที่ 1 เป็น
ผู้ใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายจนถึงแก่ความตาย ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 3 ร่วมกัน
มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ร่วมกันพา
อาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุ
สมควร และฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ส่วนจำเลยที่ 2 ศาลชั้นต้นลงโทษฐานเป็นผู้ใช้
ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ ลดโทษ
ให้คนละกึ่งหนึ่งคงลงโทษจำคุกตลอดชีวิต จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ขอให้ลงโทษสถานเบาอีก
ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้โทษให้เฉพาะจำเลยที่ 2 ฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐาน
ร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เมื่อลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78
ประกอบมาตรา 52 (2) คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 25 ปี จำเลยที่ 2 ไม่ฎีกา จึงเป็นอันยุติไปตาม
คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8 ในส่วนของจำเลยที่ 1 และที่ 3 ความผิดฐานร่วมกันมีอาวุธปืนและ
เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปใน
เมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควรนั้น ได้ยุติไปตาม
คำพิพากษาศาลชั้นต้น สำหรับข้อที่จำเลยที่ 3 ฎีกาว่า จำเลยที่ 3 ร่วมกับจำเลยที่ 1 ฆ่าผู้ตายจริง
แต่มิได้กระทำโดยไตร่ตรองไว้ก่อนโดยยกเหตุผลขึ้นกล่าวอ้างหลายประการในฎีกานั้น ได้ความว่า
โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 3 ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำเลยที่ 1
และที่ 3 ให้การรับสารภาพ โจทก์สืบพยานหลักฐานประกอบคำให้การรับสารภาพของจำเลยที่ 1
และที่ 3 จนเป็นที่พอใจของศาลชั้นต้นรับฟังได้ว่าจำเลยที่ 1 และที่ 3 กระทำความผิดจริงตามฟ้อง
แล้วลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 3 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ประกอบมาตรา 83
จำเลยที่ 1 และที่ 3 ไม่อุทธรณ์ว่ามีได้กระทำความผิดดังที่ศาลชั้นต้นพิพากษา คงอุทธรณ์ขอให้
ลดโทษสำหรับความผิดฐานดังกล่าวลงอีก เมื่อคดีขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ได้
วินิจฉัยพยานหลักฐานของโจทก์ซ้ำอีกว่าการกระทำของจำเลยที่ 1 และที่ 3 เป็นความผิดฐาน

ร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามที่ศาลชั้นต้นพิพากษาหรือไม่ ทั้งนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง แล้วพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่าจำเลยที่ 1 และที่ 3 มีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน คำพิพากษาเช่นว่านี้จึงถึงที่สุด จำเลยที่ 3 ไม่มีสิทธิฎีกาว่าไม่ได้เตรียมการเพื่อฆ่าผู้ตาย ไม่ได้ฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยที่ 3 ในประเด็นนี้มานั้นเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 และที่ 3 ว่า มีเหตุสมควรลดโทษให้แก่จำเลยที่ 1 และที่ 3 หรือไม่ เห็นว่า แม้จะได้ความว่าจำเลยที่ 2 ใช้ จ้าง วานให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 ฆ่าผู้ตาย แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ 1 และที่ 3 ได้รับเงินค่าจ้างจากจำเลยที่ 2 จริงหรือไม่ โดยเฉพาะจำเลยที่ 1 ได้ความว่าถูกจับกุมหลังเกิดเหตุเพียง 2 วัน จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพตลอดมาตั้งแต่ถูกจับกุม โดยให้การเป็นประโยชน์ต่อรูปคดี ทั้งยังนำเจ้าพนักงานตำรวจไปยึดอาวุธปืนที่จำเลยที่ 1 ใช้ก่อเหตุอันเป็นหลักฐานสำคัญผูกมัดตัวจำเลยที่ 1 ทำให้เจ้าพนักงานตำรวจคลี่คลายคดีได้อย่างรวดเร็ว ส่วนจำเลยที่ 3 เป็นญาติของจำเลยที่ 2 ย่อมมีความเห็นใจจำเลยที่ 2 ที่ถูกผู้ตายบังคับ ชุ่เชื้อและทำร้ายจึงตกลงใจกระทำความผิด แม้การที่จำเลยที่ 2 ได้รับการลดโทษให้เบาลงอีกเป็นเหตุเฉพาะตัวไม่ใช่เหตุลักษณะคดี แต่จำเลยที่ 1 และที่ 3 กระทำความผิดในคดีนี้เพราะจำเลยที่ 2 เป็นผู้ก่อให้เกิดการกระทำ หากจำเลยที่ 2 มิได้ใช้ จ้าง วานจำเลยที่ 1 และที่ 3 เหตุคดีนี้จะไม่เกิดขึ้น เมื่อจำเลยที่ 2 เป็นผู้ก่อให้เกิดการกระทำความผิดได้รับการลดโทษกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) คงจำคุก 25 ปี จึงเห็นสมควรลดโทษกึ่งหนึ่งให้แก่จำเลยที่ 1 และที่ 3 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) เป็นจำคุก 25 ปี ด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 และที่ 3 ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ประกอบมาตรา 83 ลดโทษให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) คงจำคุกคนละ 25 ปี เมื่อรวมกับโทษอื่นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้วเป็นจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 คนละ 25 ปี 9 เดือน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8

องค์คณะ

มาลิน ภู่งศ์ จุลมนต์ · ปานทอง สุ่มมัตย์ · สิทธิพร บุญยฤทธิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/261-262/2567>